

MY AUNT NORA

FERDINANDO FREGA

МОЯ ТІТКА НОРА

The Art of Attraction · 06

Останніми днями це ім'я все поверталось мені на думку. Вона була сусідкою моєї матері, жінкою, яка 1963 року прийняла її як доньку й дала їй, можливо, уперше, те, чого її ніхто ніколи не навчив: ласку.

Я не той син, що роздає легкі судження про власну матір чи про інших, кого вже немає. Моє лишається просто вільною вправою в аналізі людської поведінки, без виправдань, без нічого, ніби я голий король.

І ця неаполітанка з типово шведськими рисами — блакитні очі, світла шкіра, середній зріст — звикла усміхатися, і завжди, своїм ніжним, чарівним голосом і природною дотепністю, як уміють люди, народжені на цій широті світу, лишала тобі над чим подумати: чому вона мені це сказала?

Був 1985 рік. Я працював у Козенці й поїхав її провідати. Для мене вона була тітка Нора, а мене вона лагідно називала Ferdinà. Вона була хрещеною моєї сестри Терези — подарунок моєї матері, за який вона завжди була вдячна, — і завжди про нас розпитувала.

Востаннє вона бачила мене, коли мені було трохи більше семи років, а тепер, у двадцять, перед нею стояв молодий чоловік, але вона добре знала, з якого матеріалу зіткана когнітивна тканина, яку я ніс у собі.

Її прихильність до мене виявлялася по-іншому, і я це відчував, але вона стримувалася, ніби навмисно не дозволяла собі сказати все, що думала.

Того дня по обіді я познайомився і з її донькою Леллою, стоматологинєю, вродливою жінкою з чарівністю матері й елегантністю батька. Вона тепло привіталася зі мною й сказала: «Невже це справді ти, Ferdinando? Той самий, що два роки жив навпроти нашого будинку?»

Спершу я відповів їй усмішкою, а потім сказав: «Так, це я, найкраща версія того місця, де ми сьогодні». Усі сміються, усі дивляться, потім прощання й від'їзд, і то була наша остання зустріч.

Ледве встиг я сісти в машину, як почув своє ім'я з балкона двома поверхами вище. Це була тітка Нора: «Ferdinà, повернися, я хочу побачити тебе ще раз».

«Я усміхнувся їй. Я знав, що цього не станеться. Моє завдання вже було виконано».

Справжній голий король перед розумною жінкою лишається саме таким: яким його народила мати.

А я був сином своєї матері.

Ferdinando